

Rövid beszámoló Bolyos Máriától

1945-1970:

Szorgalmas voltam, csak tanultam, és úsztam az iskolai csapatban.

1971-2000:

1977-ben "leléptem" Német országba majd Kanadába (1978) egyedül fölfedezni a világot. Nem voltam férjnél, nem volt sok veszteni valóm. Akartam tudni mi is van a labor és a tudományos világ mellett, mögött. Eleinte (1978) nem volt se haverom, sem pedig folyékony angol beszéd tudásom. Úgy döntöttem, hogy olyat tanulok esti tanfolyamon (nappal dolgoztam), amiről semmi fogalmam nincs. Kikötöttem a *divat tervezés* mellett, és közben az angol beszédet is tudtam gyakorolni. Ekkor vettem észre, hogy bohém vagyok és szeretem a szép dolgokat, szép ruhákat is.

Az úszáshoz, sporthoz hűségem maradtam mindig.

A kémiai laborokban, ahol dolgoztam, mindig veszélyes anyagokkal volt dolgom, Budapesten is, Hamiltonban is. 1995 végén elvesztettem a kutatólaboratóriumi munkám, és amit ajánlottak helyette, azt nem fogadtam el. Az idősebb nőknek, ha nem rendelkeznek sem kanadai diplomával, sem ismert nagy névvel, nincs sok választásuk. 2000 után már nem dolgoztam a kémiai területén, és egyéb kutatásban sem.

Az életem mindezek ellenére nem volt rossz, és mindig volt munkám.

2001-2019:

2011-ben, 65 évesen nyugdíjba mentem, és olyan kellemessé tettem, teszem életem, ahogy csak tudom. Hetente még mindig 3-szor úszom a kondi miatt. Egyet be kell vallanom, hogy több tapasztalattal, józan ésszel, megbízható egyénnel kevesebb akadályokon mentem volna át.

Minden jót kívánok a volt egyetemi társaimnak.